

nansudvalget, foråret 2006 samt nedenstående uddrag fra finanslovsforslaget for 2007 (hovedbindets afsnit 1.3).

Boks 1. Uddrag fra finanslovsforslaget 2007 om overgangen til omkostningsbevillinger

Overgang til omkostningsbevillinger

For driftsbevillinger, statsvirksomhedsbevillinger og anlægsbevillinger er tallene for 2007 og frem ikke fuldt sammenlignelige med tallene fra før 2007. Dette skyldes en reform af statens bevillingssystem, hvor budgetteringen af driftsbevillinger og statsvirksomhedsbevillinger skifter fra et udgiftsbaseret princip til et omkostningsbaseret princip.

Overgangen til omkostningsprincippet medfører en ændret periodisering af økonomiske hændelser for driftsbevillinger og statsvirksomhedsbevillinger. Bevillingen skal her dække de statslige virksomheders ressourceforbrug målt ved deres omkostninger. I praksis betyder det, at de berørte drifts- og statsvirksomhedsbevillinger er blevet tilført en merbevilling til at dække afskrivninger på anlægsaktiver, mens den hidtidige bevilling til anskaffelser og anlæg er fjernet. Anskaffelser af aktiver finansieres således fremover ved intern statslig låntagning. Desuden er de berørte drifts- og statsvirksomhedsbevillinger tilført en merbevilling til dækning af en rentekomkostning af den interne statslige låntagning, således at de statslige virksomheders kapitalomkostninger synliggøres.

Alt andet lige svarer merbevillingen til afskrivninger over tid til mindrebevillingen til anskaffelser og anlæg. I de enkelte finansår kan der dog være forskydninger, der gør sammenligninger af årene før og efter omkostningsreformens indførelse vanskelig. Tilsvarende gør merbevillingen til renter det vanskeligt at sammenligne 2007 med tidligere år. Omkostningsreformen har desuden medført en række mindre bevillingsændringer som følge af ændrede periodiseringer, hvilket ligeledes vanskeliggør sammenligning.

Det bemærkes, at investeringer i infrastruktur (veje, broer, jernbaner mv.), i nationalejendom (slotte, haver, mindesmærker mv. af særlig kulturel værdi) samt bevillinger til forsvaret er undtaget fra reformen.

Etableringen af et parallelsystem til Statens Budgetsystem, som tager højde for institutionelle ændringer mv., vil være ganske ressourcekrævende, og opgørelserne vil formentlig være forbundet med betydelig usikkerhed som følge af problemer med at fastlægge korrektionerne.

Samtidig kan der peges på, at Danmarks Statistik laver en opgørelse over udgiftsudviklingen på udgiftsområder, der alternativt kan anvendes til belysning af udgiftsudviklingen over tid. Denne opgørelse er baseret på nationalregnskabs principper og er derfor robust overfor forskelle og ændringer i regnskabspraksis i stat, kommuner og amter/regioner.

Danmarks Statistiks opgørelse korrigeres dog ikke for opgaveomlægninger mellem offentlige sektorer, herunder virkningerne af strukturreformen. Det skal blandt andet ses i sammenhæng med, at det ikke muligt ud fra primærkilderne, dvs. de offentlige regnskaber, at fastlægge korrektionerne. I lyset heraf vil der i vidt omfang skulle indhentes supplerende oplysninger, der kan bero på skøn og derfor kan være vanskelige at afstemme mellem sektorerne med henblik på at sikre konsistens.

Herudover kan det bemærkes, at udviklingen på de enkelte ministerområders udgiftsbudgetter også er præget af en række andre tekniske ændringer og engangsforhold, herunder ekstraordinære indtægter mv. samt løbende ændringer i fx den statslige medfinansiering/refusion af kommunale og regionale udgiftsområder, der gør det svært at sammenligne ministeriernes samlede udgiftsbudgetter og rammer over tid.

Med venlig hilsen

LARS LØKKE RASMUSSEN